DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIII. ZATURDAG den 30sten APRIL, 1825. N. 17

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe Wm. Lee.

WY PAULUS ROELOFF CANTZ'-LAAR, Ridder der Order van den Nederlandschen Leeuw, Schoutbÿnacht in dienst van Zÿne Majesteit den Koning der Nederlanden, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar, &c. &c. &c.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat Zÿne Majesteit de Koning bÿ besluit van den 12den November 1824 No. 110, hetwelk hierna volgen zal, goedgekeurd heeft de voorgenomene vereeniging van de Hervormde en Luthersche gemeenten in deze kolonie, en te bepalen dat door dezelve vereeniging voortaan maar *eene Protestantsche Gemeente* zal gevestigd zÿn; voorts nog dat bÿ die vereeniging zullen moeten worden nagekomen en de gemeente zich moet regelen naar den inhoud der artikelen van het gemelde besluit, wegens de onderwerpen daarbÿ genoemd; luidende het besluit aldus:

Kopÿ

12 November 1824

No. 110.

Wij WILLEM, bÿ de gratie Gods, Koning der Nederlanden, Prins van Oranje Nassau, Groot Hertog van Luxemburg, enz. enz. enz.

Gezien de gezamenlÿke voordragt van onzen Minister voor de Nationale Nÿverheid en de Kolonien en van onzen Staatsraad Directeur Generaal voor de zaken der Hervormde Kerk enz. van den 21-30 Augustus 1824 No. 15 en 46, ter kopielÿke geleide van eene, door de kerkenraden der *Hervormde en Luthersche gemeente op het Eiland Curaçao* aan de Kommissie tot de zaken der Protestantsche kerken in Nederlandsch Oost en West Indien, gerigt adres, strekkende ter bekoming van onze bekrachtiging op de voorgenomene vereeniging van de Hervormde en Evangelische Luthersche Gemeente te Curaçao tot éëne gemeente, als mede op de punten door voornoemde kerkenraden, met goedkeuring van de mans ledematen ontworpen, naar aanleiding van de bedoelde vereeniging zoude worden tot stand gebragt, zÿnde gedachte Commissie door onzen Minister en Staatsraad Directeur Generaal voornoemd ten dezen gehoord.

Gezien het adres uit de Commissie van den Raad van State, voor de zaken der Hervormde kerk van den 9den dezer No. 12.

Hebben goedgevonden en verstaan de vereeniging der gemelde gemeenten bÿ dezen goed te keuren, en mitsdien te bepalen, dat, door dezelve vereeniging te Curaçao voortaan zal gevestigd zÿn *éëne Protestantsche gemeente;* zullende bÿ dezelve vereeniging moeten worden naargekomen en de gemeente zich moeten regelen naar den inhoud der nagemelde artikelen, wegens de onderwerpen daarbÿ genoemd.

Art 1.

De Godsdienst leer.

De Godsdienst leer der als nu tot éëne protestantsche of Evangelische kerk vereenigde gemeenten, is die van het Evangelie, overeenkomstig met de grondbeginselen van het protestantismus.

Zullende mitsdien daarbÿ worden in acht genomen.

1. Dat de Leden der respective gemeenten bÿ deze vereeniging, hunne geloofsbelÿdenis niet behoeven op te geven, of te verlaten maar aan dezelve getrouw kunnen blÿven.

2. Dat door genoemde vereeniging de Luthersche geene Hervormden en de Hervormden geene Luthersche worden, maar dat zÿ deze sekten namen afleggende, zich vereenigen tot eene Protestantsche Christelÿke gemeente.

Art. 2.

Godsdienstige instellingen en gebruiken.

1. De bediening van den Heiligen Doop geschiedt door de beide Predikanten, zonder onderscheid en zonder wat den kinderdoop betreft, eenig acht te slaan, of de ouders derzelven bevorens tot de Hervormde of tot de Luthersche gemeenten behoorden, zullende voorts zoo veel mogelÿk het voorbeeld worden gevolgd van vele Vaderlandsche gemeenten, waarin behalve de gewone gelegenheden tot de bediening des doops, op zekere vastgestelde dagen, opzettelÿke doopredenen gehouden worden, en welke dagen bÿ voorkeur aan de ouders worden aanbevolen, tot het laten bedienen van deze plegtigheid aan hunne kinderen.

Het Heilig Avondmaal zal gemeenschappelÿk aan eene tafel gevierd worden, zoo als zulks met de oorspronkelÿke instelling en den aard dezer plegtigheid overeenkomt.

2. De tot heden gebruikelÿke doop en avondmaals formulieren worden gehouden voor vervallen, en daarentegen wordt aan de Predikanten vrÿ gelaten, om hieromtrent veranderingen te maken, en tot de meeste stichting der gemeente te werk te gaan;—zullende in allen gevalle de Predikanten van de ouderen of getuigen de stellige beloften doen afleggen, om hunne kinderen, bÿ het opwassen, in de Christelÿke leer te onderwÿzen of te laten en te helpen onderwÿzen.

3. Voorloopig zullen de, bÿ de respective gemeenten in gebruik zÿnde bÿbels Psalm- en gezang boeken, ook na de vereeniging in gebruik blÿven, tot zoo lang door den Kerkenraad, met overleg der Commissie tot de zaken der protestantsche kerken in Neerlands Oost en West Indien, daarin nader en beter zal zÿn voorzien.

4. De Predikbeurten der Predikanten en hunne verdere openlÿke ambtsverrigtingen, zullen naar vereisch van zaken beurtelings en gemeenschappelÿk worden waargenomen; wordende het voor het overige aan de Predikanten en den kerkenraad overgelaten voor de openbare Godsdienst oefening, steeds zoodanige verordeningen te maken als tot meerdere stichting der gemeente dienen kan, echter alles in den geest der besluiten, welke daaromtrent door het algemeene Synode der Hervormde kerk in Nederland genomen zÿn, of nog mogten genomen worden.

Art. 3.

De Kerkelÿke fondsen en inkomsten.

1. Bÿ deze vereeniging zullen de kerk en armen kassen der beide gemeenten bÿeengevoegd worden, zoo dat er slechts eene kerk en armen kas bestaan zal.

2. Van het geen elke gemeente daartoe inbrengt, het zÿ vaste goederen, het zÿ hÿpotheken, obligatien enz. zullen legale akten worden opgemaakt.

3. Het aan de Hervormde gemeente toebehoorende kerkgebouw, zal, na de vereeniging zÿn het eigendom der Evangelische of Protestantsche gemeente.

4. Het Pastorie huis der Luthersche gemeente zal, ter vermÿding van wÿdloopigheid in het kerkelÿk bestuur verkocht en het overschietende, na afbetaling der daarop gevestigde schuld, in de kerk en armen kas gestort worden.

5. In dezelfde kas vallen ook de van landswege toegedachte gelden der publieke verkoopingen enz. onder verpligting om hiervan verarmde en verlatene matrozen en vreemdelingen te ondersteunen en bÿ hun overlÿden ter aarde te doen bestellen.

6. Uit deze kerk en armen kas zullen de armen der vereenigde protestantsche gemeente ondersteund, de kosten tot onderhoud van het kerkgebouw genomen, en de kerkelÿke ambtenaren, met uitzondering van den koster, den voorzanger en aanspreker, die, gelÿk tot dus verre plaats had, uit de koloniale kas hunne betaling blÿven genieten, bezoldigd of gepensioneerd worden.

Voor het bestuur der kerkelÿke kas zal door den kerkenraad een nieuw Reglement worden gemaakt onder goedkeuring van den Gouverneur en Raden van Policie.

Art. 4.

De Kerkelÿke Ambtenaren.

1. De Predikanten zullen beide gelÿke regten en voordeelen genieten; bÿ overlÿden van of nederlegging zÿner bediening door een der Predikanten, zal er ten spoedigste aanzoek tot de vervulling der vacatures gedaan worden.

2. De beide voorzangers zullen in hunnen dienst blÿven, zoo lang er onderscheidene kerkboeken in gebruik zÿn; bÿ de invoering van eenparige kerkboeken zal een der voorzangers aftreden.

3. Het zelfde zal als dan plaats vinden met opzigt tot de organisten der beide gemeenten.

Die der Luthersche gemeente zal dan in zÿnen post blÿven; terwÿl de organist der Hervormde gemeente thans bÿ voorraad aangesteld, zal aftreden.

4. De tegenwoordige boekhouder der kerk en armen kas, de koster en verdere kerkelÿke beambten der Hervormde gemeente, zullen op den zelfden voet, als wel eer, hunnen post blÿven waarnemen. en zal voorts aan de genen, die, na de vereeniging, hunnen post komen te verliezen, des noods, een pensioen worden toegestaan.

Art. 5.

Van het Kerkelÿk Bestuur.

1. Het kerkelÿk bestuur zal bestaan, met de beide Predikanten, uit drie ouderlingen en vÿf diakenen, dezelve zullen uitmaken, den kerkenraad der Protestantsche gemeente.

2. Van dezen kerkenraad zal telkens een der Predikanten voorzitter zÿn, die gedurende een jaar het voorzitterschap hebbende waargenomen zal aftreden, en door zÿnen ambtgenoot vervangen worden.

3. Het gezag en de werkzaamheden dezes kerkenraads zullen, bÿ voorraad, op den tot hiertoe gebruikelÿken voet, blÿven bestaan, tot dat deswege, door een nader Reglement onder de vereischte goedkeuring te arresteren, vaste bepalingen zullen gemaakt zÿn.

4. De kerkenraad der protestantsche gemeente is *kerkelÿk* ondergeschikt aan de Commissie voor de zaken der Hervormde kerk in Neerlands Oost en West Indien, krachtens ons besluit van 7den December 1820 No. 113.

Onze Minister voor de Nationale Nÿverheid en de Kolonien en onzen Staatsraad, Directeur Generaal voor de zaken der Hervormde kerk enz. zullen, ieder voor zoo veel hem aangaat, voor de uitvoering dezes, zorg dragen, en de bepalingen vaststellen welke tot dat einde mogten noodig zÿn.

Zullende voorts het tegenwoordig besluit insgelÿks, ter kennisse van de Commissie

uit den Raad van State voornoemd worden gebragt, tot informatie.

Brussel, den 12den November 1824.

(geteekend) WILLEM.

Van wege den Koning.

(get.) J. G. DE MEY VAN STREEFKERK.

Voor kopy conform,

De Referendaris by het Ministerie voor de Nationale Nyverheid en de Kolonien.

J. SCHREUDER.

En aangezien Zyne Excellentie de Minister voor de Nationale Nyverheid en de Kolonien by missive van den 22sten der maand Nov. 1824 No. 17-69, ten geleide van het voormelde Koninglyk besluit aan ons heeft opgedragen om de meergemelde vereeniging tot stand te brengen, hebben wy met gemeen overleg van de Kerkeraden der Hervormde en Luthersche gemeenten bepaald, gelyk bepaald wordt by deze, dat dezelve vereeniging van de voorzeide gemeenten tot eene Protestantsche gemeente op den 24sten dezer zal stand grypen, zoo dat van dien dag af aan maar eene Protestantsche gemeente in deze kolonie zal zyn.

Gedaan op Curaçao den 12den April 1825, het twaalfde jaar Zyner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zyne Excellentie,

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad op Curaçao den 24sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Gouv. Sec.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Dat, tot betere orde en regel in het behandelen en voordragen van zaken dewelke voor dezen Raad dienen moeten, goedgevonden en besloten is te gelasten, zoo als hierby gelast wordt: dat alle stukken, documenten en bescheiden betreffende processen die van het Collegie van Commercie en Zee Zaken in appel voor dezen Raad zullen gebragt zyn, voortaan onder behoorlyke inventarissen, op vereischte zegel geschreven en door partyen of hunne zaakgelastigden, respectivelyk, geteekend, zullen moeten worden overgelegd; aangezien in het vervolg, geene stukken zullen aangenomen of daarop regt gedaan worden, dan de zoodanige dewelke van inventaris zullen zyn vergezeld, of die welke op den ingedienden inventaris zullen gebragt en genoemd wezen.

Aldus gearesteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam, op Curaçao den 6den April 1825, het twaalfde Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelve,

(w. g) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 14den der voormelde maand.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Fiscaal's Kantoor, den 29sten April 1825.

DE ondergeteekende als daartoe door den Edelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 24 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Broden een once minder wegen.

Op poene als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK. GORSIRA, Tweede Klerk.

Den 22sten April 1825.

DE ondergeteekende voornemens zynde dit Eiland binnen kort te verlaten, noodigt al zyne crediteuren uit zich ten spoedigste met hunne pretentien ten huize van den Heer A. Mattey te presenteeren, en zyne debiteuren hunne rekeningen zonder verder uitstel te liquideeren ten einde alle regtsmiddelen noodeloos te maken.

A. G. LION.

Avril 22 1825.

LE consigné ayant pris la résolution de quitter cette isle dans peu, invite ses créanciers de se présenter au plutôt chez Monsieur A. Mattey avec leurs comptes et ses debiteurs de liquider leurs dettes, sans qu'il soit dans la nécéssité d'avoir recours aux lois.

A. G. LION.

Den 29sten April 1825.

NAAR AMSTERDAM,

Zal in den loop der maand Mei aanstaande vertrekken

DE BRIK

SNELHEID,

Kapitein E. CLAUSEN.

Voor Vragt en Passagie vervoege men zich by den ondergeteekende of by den kapitein aan boord J. C. JANDROEP.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—APRIL.

23	bark	Tryall, Campbell,	Puerto Cabello
25	golet	Maria, Kotjes,	Puerto Escondido
	——	Twee Vrienden, Eckmeyer,	Aruba
	——	Perseverance, Boom,	Coro
26	——	Betsy, Gaerste, jr.	Aruba
	——	Wild Cat, Biscowitzo,	Pto. Cabello
	brik	Anna Elizabeth, Bruoow,	New York

UITGEKLAARD—APRIL.

25	golet	Overste van Schoulten, Reed,	St. Thomas
26.	brik	Conveyance, Bicker.	Brazilie
28	golet	Gouv. Cantz'laar, Wever,	Aruba
	——	Twee Vrienden, Eckmeyer,	dito
29.	bark	Tryall, Campbell.	Puerto Cabello

Op Zaturdag laatstleden, zynde de viering der verjaring van den geboorten dag van Zyne Majesteit de Koning der Vereenigde Koningryken Groot Brittanje en Ierland, waren al de schepen in de haven met vlaggen versierd; des middag voorde Z. B. M.'s korvet de Thracian een koninglyk salut, hetwelke door het Fort Amsterdam herhaald werd.

Z. B. M.'s korvet de Thracian, gevoerd door den kapitein Forbes, is op Maandag naar Puerto Cabello vertrokken. Wy vernemen dat de Thracian van Puerto Cabello terug komende alhier andermaal zal aandoen en dan deszelfs reize naar Jamaika vervolgen.

Op verleden Dingsdag is Z. M.'s korvet de Eendragt, gevoerd door den kapitein luitenant Schröder, van Aruba terug gekomen.

Voorleden Zondag is in de Hervormde Kerk alhier, het Feest der Vereeniging van de Hervormde en Luthersche Gemeenten tot een Kerkgenootschap, onder den naam van *Evangelische of Protestantsche Gemeente* plegtig gevierd geworden.

Wy menen de Leden der Protestantsche Christelyke Gemeente geen ondienst te doen door hun voortaan in ons Weekblad de Predikbeurten der Predikanten op den volgenden Zondag aantekondigen, daar wy bewust zyn dat velen hunner gewoonlyk met de order dezer beurten onbekend zyn en niet altyd gelegenheid hebben om hiernaar te vernemen; ook hebben deze aankondigingen plaats in de Kouranten van St. Thomas, Suriname en andere naburige kolonien waar Protestantsche Gemeenten zyn.

Zondag den 1sten Mei.

Godsdienst uitoefeningen by de Protestantsche Evangelische Gemeente:

1ste ½ negen ure door Ds. J. Muller, J. A. Z.

2de ½ elf ure door Ds. G. B. Bosch.

Met een vaartuig dat van St. Jago de Cuba aangekomen is, hebben wy de volgende byzonderheden vernomen:—

Eene tweede versterking van troepen welke van de Canarische Eilanden door Fransche oorlogsvaartuigen gekonvoyeerd is geworden, is te Porto Rico en de Havana aangekomen, namelyk 300 man voor de eerste plaats en 1400 voor de laatstgenoemde. In de Havana was insgelyks een Fransche konsul aangekomen om aldaar te resideren en te St. Jago een vice konsul; de koning van Spanje ten einde zyne dank erkentenis te betuigen aan zynen hoogen bondgenoot wegens zyne herstelling in zyne absolute magt, heeft den Franschen die zelfde handel privilegiën toegestaan op zyne kolonien die zyne eigene onderdanen hadden.

De handel met Frankryk en St. Jago was ook zeer levendig: er lagen in die haven om streeks dertig Fransche vaartuigen, ook lag er het Spaansche korvet de Arethuse, van 34 stukken, welke eene Colombiaansche kaper van 14 karonades had genomen en opgebragt. Er was te St. Jago eene koninglyke afkondiging gedaan aan de ingezetenen, waarby elk persoon, die zich schuldig had gemaakt aan vrymetselary opgeroepen en aangemaand werd om zich zelven aan te geven binnen den tyd van eene maand (echter zonder belofte van vergiffenis te zullen erlangen) zullende de gene welke zich niet aangegeven hebben en toch ontdekt worden vrymetselaars te zyn, met den dood gestraft worden; deze afkondiging had eene groote schrik verwekt onder de voornaamste ingezetenen die vrymetzelaars waren; zy wisten niet welke keus zy doen zouden, want gaven zy zich zelven aan, dan liepen zy gevaar om ter dood gebragt te worden; gaven zy zich niet aan dan liepen zy gevaar om van het leven beroofd te worden; en toch een van beide deze gevallen moesten zy kiezen.

In de binnenlanden was kort te voren een komplot van negers ontdekt om een opstand te bewerken; twaalf der belhamers waren onthoofd en hunne hoofden waren aan de wegen op palen ten toon gesteld.

De Kouranten van Cuba behelsden berigten uit Peru, welke melden dat een groot aantal der Spaansche troepen die volgens de schandelyke kapitulatie van Canterac, welke generaal die wegens zyne konstitutioneele gevoelens zyn koning verraden heeft, zich aan de Independenten moesten overgeven, tot Olaneta, welke Opper Peru in bezit heeft zyn overgegaan, en men hoopte dat het deze Koninglyke gen. die zoo menigmaal de overhand gehad heeft op de konstitutionele troepen van Canterac zich thans ook tegen de Independenten zal kunnen staande houden, als ook dat de kasteelen van Callao zich voor Olañeta zullen verklaren en niet naar die verradelyke kapitulatie zullen luisteren.

De Liberal van Chili van den 30sten October bevat een zeer uitgebreid verslag wegens de redenen die het gouvernement van Chili bewogen hebben den Pausselyken Nuntius uit het land te bannen. Deze Nuntius welke reeds uithoofde van verradery en intrigues uit Buenos Ayres gebannen was, werd zeer vriendelyk door de geloovigen in Chili ontvangen, doch zyn eerste werk was om een geschrift uit te geven waarin hy het gouvernement van Buenos Ayres voor ketters uitmaakte en als afgescheiden van de Katolyke Kerk; dit was eene hoofdmisdaad aan de Republiek van Chili gepleegd, wyl de geloovigen aldaar de bewoners van Rio de la Plata als ketters beschouwende weigeren zouden haar hulp te verleenen, zoo zy door de magt van het Heilige Verbond wierden aangetast en de Nuntius daardoor verdeeldheid zocht te bewerken.

Toen het gouvernement van Chili de kloosters en alle andere geestelyke gestichten welke de wykplaatsen der deugd moesten zyn en die tot broei nesten van allerlei ondeugden ontaard waren, als schadelyke inrigtingen voor de maatschappy had afgeschaft, verzette zich deze Nuntius tegen de regering en predikte openlyk de leerstellingen van het Heilige Verbond.

De opper direkteur stelde de Nuntius drie personen voor, die door hunne vaderlandsche liefde, deugden en kundigheden bekend waren, ten einde dezelve de drie openstaande bisdommen zouden vervullen; de Nuntius weigerde deze personen te benoemen, maar benoemde in derzelver plaats zulke die aanhangers van het Heilige Verbond waren; zoo dat de opper direkteur weigerde deze als bisschoppen toe te laten.

De Liberal vervolgt eindelyk met te zeggen "de geloovigen in Chili behoeven zich niet ongerust te maken dat een pausselyke Nuntius gebannen wordt, diegene welke bekend zyn met de geschiedenis, weten wel dat het geen vreemd verschynsel is dat een pausselyke Nuntius uit de landen van katolyke vorsten gebannen wordt wegens geheime intrigues, valsche streken en verradelyke aanslagen tegen de rust van den staat; wy leven ook niet meer in dien tyd dat de vorsten zich door een Nuntius aan de deuren van hunne hoofdkerk de kleederen lieten uit trekken en geesselen."

Hoezeer dit betoog in de Liberal van Chili geplaatst, overeenkomstig de waarheid is, is gebleken toen de Fransche republikeinen Rome veroverden en de archiven van het vatikaan hun in handen vielen, waarin men eene menigte stukken vond die eene korrespondentie tusschen de pausselyke afgevaardigden aan de vorstelyke hoven en de ministers zyner heiligheid behelsden en waaruit het bleek hoezeer deze afgevaardigden den rol van intriganten, spionnen en verraders hebben gespeeld.

Hoe diep de vorsten in vroeger tyden onder den pausselyken pantoffel stonden, is gebleken aan Hendrik den tweeden, koning van Engeland, die in de hoofdkerk te Londen tot straffe voor zyne zonden door de monnikken zoodanig werd gegeesseld dat zyn gansche lichaam met striemen bedekt was; en Hendrik de vierde, keizer van Duitschland, die tot voetebank voor zyne heiligheid moest dienen wanneer de paus te paard zou stygen, en vele andere vorsten meer.

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Een klein loflied op de Ode toegewyd aan de Verdraagzaam Eensgezinde Godsverecring.

SINCERIA! myn lied is kort gesteld,
Dus niet weitsch dat ik uw lof ontvouw;
De waarheid die steeds de deugd verzeld,
Beveeld my nu ook slechts "*vriendschaps trouw*"
Geen fraaye bloemen krans bied ik aan,
Doorvlochten met groene laurier blaan,
Geen streelende vleytaal, ydle faam;
Maar, dat uw ODE welvoegzaam schoon,
Versierd mag worden met o'grysheids kroon,
En, by Godsdienst ernst beroemt
Naar waarde door de naam

Van uw geachte en gelukwenschende oude Vriendin
FILANTROPIA.

27 April 1825.

VOOR DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Aan Sinceria!

Als de olifanten vliegen;
Als geen schelmen meer bedriegen;
Engeland voor Spanje beeft;
Als de Franschen Hayti winnen;
Als de Pool den Rus zal minnen;
En de visch geen schubben heeft;
Als de boeren Keizers kiezen;
Als geen speelers geld verliezen;
Of geen oude meisjes praten,
Dan zult GY het rymen laten.

UITTREKSEL VAN AMERIKAANSCHE NIEUWSPAPIEREN.

NEW YORK, 16DEN MAART.

Met het paket schip Columbia, kapitein Lee, hetwelke met 26 dagen van Liverpool was aan

gekomen, zyn er berigten uit Engeland ontvangen loopende tot den 16 February.

Er is iets in til tusschen Spanje en Rusland, welke zoo geen oorlog ten minste bedreigingen aanduidt, nopens het onderwerp van Zuid Amerika. Schoon het Heilige Verbond zich hierover gebelgd mogt achten, zoo is het echter onzeker, of de leden van hetzelve een oorlog zullen wagen, met al derzelfs gevolgen, over iets, hetwelke hen hoegenaamd niet aangaat. De beminlyke Ferdinand vermaakt zich echter met het uitgeven van zinlooze edikten en besluiten: een derzelver regelt de grootte en wyze om knevelsbaarden te dragen; een ander verbiedt het dragen van eetwaren in dekens, by zonderlyk door soldaten; en een derde verbiedt het dragen van mutsen zelfs door de dames.

De laatste berigten uit Madrid melden dat de Heer Zea, de broeder van den eersten minister van Spanje, was vertrokken naar St. Petersburgh met eene belangryke geheime zending, waarvan men zegt het oogmerk te zyn, de bevestiging van een traktaat tusschen Spanje en Rusland, waarby de laatste zich verbindt om des noods zelfs met de magt van wapens zich te verzetten tegen de onafhankelyke erkenning der Zuid Amerikaansche staten; waarvoor zy in belooning zal ontvangen de volle souvereiniteit over Californien.

Brieven van Cadiz tot den 28sten January zyn ontvangen geworden; deselven melden dat een prins Murat is aangehouden en in hechtenis genomen. Iemand van dien naam bevindt zich thans in dit land; men weet niet of hy de vermoedelyke gevangen zy. Een komplot van jonge staatkundigen is ontdekt geworden in de hoofdstad; de oudste onder hen is nog geen 17 jaren oud; en vreezende de staatkundige verhandelingen van deze jonge staatsmannen, zoo zyn allen die men had kunnen opsporen gevangen gezet.

Het volgende uittreksel van eenen brief van Zante, gedagteekend 5den January, behelst eenige belangryke en geloofwaardige byzonderheden, wegens den tegenwoordigen toestand der zaken in Griekenland: —

"Ik heb het genoegen U te berigten, dat het gouvernement ten laatste over derzelfs binnenlandsche vyanden de overwinning behaald heeft. Wy mogen zeggen dat deze nieuwe aanslagingen der genen die tegen het gouvernement zyn, eene zeer heilzame uitwerking gehad hebben, zoo wel om ons land te bevryden van het tyrannieke juk der kerkvoogden, als om aan Europa te toonen dat er werkelyk een gouvernement in Griekenland bestaat, en niet slechts in naam gelyk algemeen geloofd werd. Na den dood van den zoon van Colocotroni zond het gouvernement aadelyk orders aan al de troepen van Romalien om binnen de Poloponnessus te rukken, in den zelfden tyd dat de eilanden andere troepen zonden naar Napoli di Romania. Goura, Caratalso, Stornari, Caraiscaki en verscheidene andere generaals vertrokken ook ten spoedigste naar het schiereiland en eenigen by den weg van Corinthe. Deze dreven vóór hen de insurgenten die dat fortres belegerden, terwyl anderen te Vostizza landden en van daar naar Calavrita voortrukten alwaar zy de oproerige opperhoofden afwachtten. Deze, na een korten tegenstand, ziende zich verlaten van hunne troepen en gehaat by het volk, namen de vlucht. Er zyn reeds hier als vluchtelingen aangekomen, de vermaarde George Sissioi en zyn huisgezin, van wien ik vernomen heb dat Londo en verscheidene andere te Calamos gevlucht zyn.

"Men zegt dat toen Colocotroni zyn zoon verloren had door een val van het paard, hy zich onderworpen had aan het gouvernement, door de bemiddeling van Cogliopulo; en dat hy nu bestemd was voor Eubea. Het gerucht loopt alzoo, dat Papa Flessa naar Candia zal vertrekken, en dat Patras thans ongetwyfeld streng belegerd zal worden. Er liggen thans in Gastoni 5000 man van Romalien, en men is van gevoelen dat dezelve naar Patras bestemd zyn. — De aankomst van een ander gedeelte der leening uit Engeland, heeft zeer veel toegebragt ter onderwerping der insurgenten. Kort voor den ontvangst van dat geld heeft de brave en groot moedige president George Conduriottis, die zich met de waarneming van het gouvernement belast had, 50 000 Spaansche daalders uit zyne eigene beurs verschoten."

Volgens nadere berigten, stond Patras op het punt om overgegeven te worden. Te Napoli di Romania was er eene deputatie om de voorwaarden der kapitulatie te sluiten; en eene expeditie van 7000 man werd er in gereedheid gebragt, vermoedelyk om Lepanto of het eiland van Eubea te onderwerpen.

MAART 22.

De afgezant van den keizer aller Russen heeft het volgende antwoord ontvangen op zyne gelukwensching aan den koning van Frankryk, toen deze den troon beklom:

"Met genoegen ontvang ik de gelukwenschingen welke gy my gedaan hebt uit naam van den keizer aller Russen; en gy moogt hem verzekeren van de opregtheid der vriendschap welke my aan hem verbindt. *Ik ben even zeer toegedaan aan de hoofdstelzels van het Heilige Verbond als uwen magtigen monarch*, en ik zal alles in myn vermogen aanwenden om hetzelve instand te houden. Zeg hem van mynent wege, dat *zoo lang hy en ik vereenigd blyven*, er niets te vreezen is voor de rust van Europa."

MAART 26.

Er liep een gerucht dat de afgezant der Vereenigde Staten van Amerika, aan het hof van Spanje is terug geroepen; dat onze zee officieren welke in geen activiteit waren in dienst gesteld zyn; en dat onze oorlogschepen onverwyld in order moeten gebragt worden. Dit gerucht heeft groote ongerustheid veroorzaakt onder de Spanjaarden.—*Balt. Patriot.*

Een brief van Coppenhagen, gedagteekend den 5den February ll. meldt als een gerucht, dat Zweden besloten had om het voorbeeld van Engeland te volgen in de erkenning der onafhankelykheid van de Zuid Amerikaansche Staten, en dat aan den Heer de Hanswolf, die voor vier maanden geleden, van Stokholm naar Columbia was vertrokken, de onderhandelingen met de republiek zullen toevertrouwd worden.

On Saturday last being the celebration of the anniversary of His Britannic Majesty's birth day, the Shipping in the harbour were all decorated with flags, and at one o'clock p. m. royal salutes were fired from H. B. M.'s corvette Thracian, captain Andrew Forbes, and Fort Amsterdam. The Thracian sailed for Puerto Cabello on Monday morning: we learn she will touch at this port on her way to Jamaica.

In several parts of Germany and the southern provinces of the kingdom of the Netherlands, the two dissenting Protestant Churches have united themselves into one, in like manner as it has taken place in this colony on Sunday last with the ceremonies suitable to the occasion; the Lutheran and Calvinist sect being now united under the name of Evangelic or Protestant Church.

DUBLIN.

[From the Dublin Evening Star.]

"IRELAND'S PRIDE."

The marquis Wellesley receives as lord lieutenant of Ireland, the highest wages paid to any servant under the crown.

His excellency's fixed wages are, per annum	£30,000
He is allowed for plate, wine, and other luxuries; to provide public entertainments, and patronise public institutions, per annum	5,000
	£35,000

YEARLY EXPENDITURE.

His excellency's expenditure is as follows:—

Donations at the different charity sermons, to one of which his excellency goes in state, as a matter of good example, every Sunday	£0,000	
Subscriptions to the various charitable institutions;—houses of mercy, infirmaries,—hospitals,—public schools, schools of arts, litery societies, and scientifical sociations . . .	0,000	
Visits to the Theatre		
Salaries to his English domestics (his excellency keeping no damned Irish)	000	
Estimate of four Phœnixpark dinners	60	
Dinners to the Aldermen in April	20	
Two drawing rooms at the castle, Negus, jelly, frosted paste, and cold shoulders of mutton	30	
Beef, pork, bacon, hams, rabits, and jackdaws, two dozens of champaigne, six dozens of claret, two hogsheads of port, and ten puncheons of Queen's Whiskey	600	
Congou tea, lump sugar, powpered ditto—four nutmegs, six baskets of salt, an ounce of cinnamon, and three ounces of ground pepper, per annum	20	
Wash women's bill, per week 5s.	13	
Presents to the maids at Christmas	1	
To buy delicate pleasures . .	56	
		1,805
Balance sent to England, to pay English creditors		24,096
		£35 000

And yet every inconsiderate, unthinking varlet, without exactly knowing why or wherefore, or merely because lord Wellesley supports "Catholic Emancipation," will stand on tiptoe, doff his hat, and whirl it in the air to the conciliatory shout of "long live our Irish lord lieutenant!"—The thing makes one mad.

We all know that lord Wellesley is a poor man, and a pensioner—not a Chelsea pensioner, indeed—but a pensioner to the honorable the East India company. He has no fortune of his own to spend in this country—but we think that every shilling of wages he receives as chief governor should be spent in Ireland. He should spend in Ireland what he gets to spend here.

But does his excellency keep a court?

Does he diffuse, as his predecessors were wont to do, tens of thousands of pounds, annually, among our tradesmen?

Does he patronize our theatres?

Does he succour literature, or the arts?

Does he visit our public charities?

Is he seen abroad, or even at Church?

Surely, it is time for the nation to call aloud for help! Let the minister, in the name of God, send us another lord lieutenant—friendly if they will, to Roman Catholic emancipation; but let him be one who will show himself among the people; let him have a consort, and sons and daughters, and a fortune to spend, and a heart to give away. Let him, if he be not young, at least be not old. Let him be princely abroad and at home. And if a poor fellow like us, for instance, should overshoot the mark in his political writings during a season of heat and of anger, of disconfidence and alarm—if, we say, a poor fellow, like the Editor of this paper, should overshoot the mark while writing, and dozing, alternately, over his midnight lamp, let the lord lieutenant be a man capable of generous impulses, and of good temper and of good sense—let him be one, who can, acting for himself, command the public prosecutor to forgive! Let him be one whose wisdom will teach him, that mercy may restrain when punishment may exasperate. No more let an ardent writer be persecuted by five ex-officios for one offence, nor harassed for a whole year for a single writing! No more let the threat of vengeance be sounded in his ear from February to June, and from June to December. No more let a heartless, gloomy-minded, and vindictive law officer, be suffered to play, like a feline butcher, with his victim, till his fangs have goaded his very heart! Though there may be wanting that magnanimity which wisely checks offence by a generous impunity; let there not be wanting justice, at least, for him, to whom mercy is denied! If, haply, too, such an humble Editor as we now describe, has, in the pride of his soul, forgiven on the first appeal of a lord lieutenant (though his immediate representative), two members of his own household, who had outraged manhood, and the laws; let, in turn, that lord lieutenant, influenced by the example which he should not take, but rather give, show at least the generosity he has himself implored! But, no; we are the principal advocates of our cause; we have established Journals, which no power, no persecution can intimidate; and we must be crushed, by an unconstitutional proceeding, no matter at what hazard to conscience or humanity! We are to be chased from our homes—we are to be driven from our families—we are to be torn from our wives—we are to be separated from our children! And for what? The offence alledged against us is of a year's age!—Our crime is an imputed libel on the lord lieutenant! But if the lord lieutenant's character needed vindication, why was it not vindicated twelve months ago? Oh! undignified, illiberal proceeding! In the indignation of our heart we pronounce it cruelty.—*Jamaica Paper.*

New York, March 26.—In the brig Albert, Collins, of Richmond, from New Orleans, and 20 days from the Balize, came passenger a gentleman who was also a passenger in the schooner Eclipse, Row, of Norfolk, 9 days from Tampico to Balize, bound to New Orleans—he informs that eight schooners had been taken and one sunk by two Mexican government schooners, they were all from Havana bound to the Castle with supplies. Some Spanish men of war, with gun boats, and troops (among them 500 blacks) were to relieve the castle shortly. There was an embargo at Alvarado until 3000 troops could be embarked to take gen. St. Ann, at Campeachy, and bring him to Mexico. General Gasson and the collector were ordered to Mexico, to answer for their conduct at Sota la Marina. Government was very strict, 400 highway robbers were sent to repair the city of Mexico.

A letter from Coppenhagen of the 5th of February, states, as a report, that Sweden had determined on following the example of England, in the recognition of the SouthAmerican States; and that M. de Hanswolf, who, four months before had left Stockholm for Colombia, would be intrusted with the negociation of treaties with the republic.

Cuba.—As this island is almost the only, and a really valuable possession, left to Spain, it is considered necessary to adopt strong measures to guard against attacks from without, and disaffection within. Accordingly, the captain general, Vives, has established a military commission to try all suspected persons, and preserve the island from an "*unloyal spirit of reform.*" This is the commencement of trouble. There is a great proportion of the inhabitants on the island who are attached to the Spanish government, and opposed to any change. This, however, results from the advantages derived from commerce, and a greater freedom than has been enjoyed by other Spanish provinces. There are many, however, who are disaffected, and who desire some change in their condition, and upon such the new state of things will fall heavily.

The Jubilee—Rome.—The number of pilgrims attracted by the Jubilee is excessively small, especially when compared with former Jubilees. Not to speak of those of 1300 & 1350, when according to contemporary writers, millions of pilgrims were reckoned; it is on record that even in 1750, there were 1,300 present on the 24th Dec. at the opening of the Holy Gate; 8,400 arrived in Christmas week, to be present at the new year. This time only 36 pilgrims arrived at the opening of the Holy Gate, and in the first week no more than 440 arrived. This fact is partly explained by the severity exercised by the police of each State in the examination of the pilgrims' passports.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, March 16.

By the old line packet ship Columbia, capt. Lee, 26 days from Liverpool, we have received our regular files to the 16th ult. the day she sailed. There are some movements between Spain and Russia, which indicate menace, if not war, on the subject of South America. However offended the Holy Alliance may be, it is very questionable whether they will risk a war, and its accompanying results, upon a subject so far beyond their control.

The amiable Ferdinand, however, is amusing himself in issuing silly edicts and decrees, one of which is, to regulate the size and right of wearing mustachios; another prohibiting the carrying meat in blankets, especially by soldiers; and a third prohibiting the wearing of caps, from which even the ladies were not excepted.

It appears by official statements, that the revenue of Great Britain for 1824, amounted to the enormous sum of 54,236,192 pounds sterling, or 241,049,742 dollars.

Parliament is busy with the bill to put down Catholic association, and the debates excite considerable feeling and interest.

The king of one of the New Zealand Islands had arrived at Liverpool, in the ship Urania, from Calcutta, and a letter had been transmitted to lord Bathurst, announcing the circumstance, and requesting to be informed of the pleasure of government respecting the future disposal of his new Zealand majesty.

We hope they will not cram this king with the good things of the land, and send him well stuffed to his grave, as they did Rhio-Rhio and his queen, and madame Poki, from the Sandwich Islands.

The Josephine, Manlove, the first vessel seen in an English port under the Colombian flag, had arrived at Liverpool from La Guayra.

Greece.—The news from Greece, which we have given in another column, is of the most gratifying character. There cannot now exist the slightest doubt as to the stability of the government, nor, consequently, as to the achievement of the independence of the country. The factious leaders have fled without a single follower, and taken refuge, it appears, at Zante, where the people would have stoned them to death if the local authorities had not interfered. Colocotroni has been pardoned. This too is well. Whatever were his latter offences, he expiated them by the unhappy death of his sons; and the Greeks have enlisted the feelings of all mankind in their behalf, by their generous and grateful regard to his early services in throwing off the Turkish yoke.

Patras is on the point of surrendering. A deputation from the garrison was at Napoli di Romania, to conclude the terms of the capitulation, and an expedition of 7,000 men was preparing to set out, it was supposed, either to reduce Lepanto or the Isle of Eubœa.

Russia.—It appears, by the *Brussels Oracle*, that the emperor of Russia has judged it necessary to give an explanation of the military levy he has ordered to be made in his dominions.—We are told that "no political consideration is connected with this measure;" and we believe it, not because we are told so, but because the interests of the Russian government are at this moment clearly identified with the continuance of the general repose of the world. That vast and unwieldy power cannot be brought into action without means which, against the wishes of this country, it could not obtain.

The Gazette d'Augsburg, of the 31st of Jan. says—"It is probable that the question of the independence of Greece will soon be debated at the court of St. Petersburg. Mr. Stratford Canning is said to be charged with a formal proposition to that effect to the emperor of Russia. Similar overtures have been made to the court of Vienna, which have not been favourably received.

It is said, that lord Wellington has made a present to his friend, general Avila, a domain worth 200,000 piasters, to indemnify him for the sequestration under which all his goods have been placed, and for the sacrifices which he has constantly made for his king and country.

The Paris papers of Friday have arrived in due course; but they contain no political intelligence, and we have not room for their protracted speculations and controversies about our recognition of the South American states. The Quotidienne assures us that Spain is about to declare war against England, supported by Russia, the ambassador of the latter power at Madrid, having proposed to conclude an alliance offensive and defensive with Spain. This is news indeed!

Portugal.—"Prince Metternich, visits Paris. A man of his consequence does not take such a trip for nothing."

The following extract of a letter from Zante, dated January 5, contains some interesting and authentic particulars relative to the actual state of affairs in Greece:—

"I have the pleasure to inform you, that at last the government has triumphed over its internal enemies. We may say that this new attempt of those who are contrary to government, has had a providential effect, both in freeing our country from the tyrannical yoke of the primates, and as it serves to show to Europe that there is really a government in Greece, and not a merely nominal one, as has been hitherto believed. After the death of Colocotroni's son, the government sent orders speedily to all the troops of Romalia to march into the Peloponnesus, at the same time that the islands sent sufficient other troops to Napoli di Romania.—Goura, Caratalso, Sturnari, Caraiscaki, and several other generals, proceeded speedily also to the Peninsula, and some by the way of Corinth. These drove before them the insurgents who besieged that fortress, whilst others, landing at Vostizza, and proceeding to Calavrita, in that place awaited the seditious chiefs. These, after a short resistance, seeing themselves abandoned by their own troops, and being hated by the people, betook themselves to flight; and there have already arrived here as fugitives the famous George Sissini, with his family, from whom I have learned that Londo and several others have sought refuge at Calamos.

"We should really, on this occasion, be grateful to the president, George Condoriottis, who undertook the direction of the government with considerable trouble, and was ready to sacrifice every thing, and even his life, rather than suffer himself to be overcome. They say that Colocotroni, having lost also his second son, by a fall from his horse, has submitted to the government, by the mediation of Coghiopulo, and that he has now been destined for Eubœa.—They say, also, that Papa Flessa is destined for Candia, and that now Patras will, undoubtedly, be strictly blockaded. In Gastouni there are 5000 men from Romalia, and it is thought that these will proceed to Patras. The arrival of the fourth instalment of the loan from London, was of considerable use in repressing the insurgents. Even before its arrival, the president had disbursed 60,000 Spanish dollars, of his own money.

"The Egyptian fleet is no longer heard of.—After his last disaster, so glorious to the admiral Miaulis, Ibrahim Pacha thinks no longer of proceeding to Candia; he is now at Rhodes.

"The Sultan, by sending a new pacha to Romalia has caused a revolution there, which is promoted by Omer Vrione. All these things co-operate to our independence."

MARCH 17.

From France.—Part of the English loan for the Greeks had been received, and another loan of ten or fifteen million of francs had been raised for them in Paris.

The latest Madrid accounts state that Mr. Zea, the brother of the Spanish prime minister, had proceeded on an important secret mission to St. Petersburgh, the object of which was asserted to be the ratification of a treaty between Spain and Russia, by which the latter engaged to oppose, even by arms, the recognition of the South American States, and was as an equivalent, to receive a grant of full sovereignty over California. This, like the preceding, is but one of the tales of the times. Cadiz letters of Jan. 28th, state that a Prince Murat had been arrested, and was closely confined there. One of this name is now in this country: whether he may be the imaginary captive or not, we know not. A club of young politicians, the eldest of whom was not 17 years of age, had been discovered in the capital, and from the dangers incident to the political discussions of these young statesmen, those who had been discovered were arrested and kept in strict durance.

MARCH 22.

Colombia.—The intelligence that Great Britain had acknowledged the independence of Colombia had reached that place: and almost at the same time the marquis Magnon arrived with despatches from France, said to be of importance; but we have no doubt that an unconditional recognition of Colombian independence is not at this time contemplated by France.—Some preliminaries will first be decided upon.

"A good deal of excitement had been caused, in consequence of a discovery, that Dr. Perre, ex-president of the high court martial, had abused his powers, for which he was expected to be impeached. The seat of government had been removed from Bogota to Ocana, until a city was fixed on to bear the name of Bolivar. A letter from Panama, of the 18th January, says:—'No business has been done for six weeks; nothing but feasting, in honour of the grand victory. The British frigate Tartar, captain Brown, arrived this morning from Peru, having on board 15 generals, and all the Spanish troops. Callao is in the hands of Bolivar.'"

Holy Alliance.—The envoy of the emperor of Russia, in congratulating the king of France, on his ascending the throne, received the following reply, which speaks volumes as to the object of this alliance:—

"I receive with pleasure the congratulations which you convey to me in the name of the emperor of all the Russias; and you may assure him of the sincerity of the friendship which unites me to him. *I am as much attached as your powerful monarch to the doctrines of the Holy Alliance*, and shall do all that lies in my power to maintain them. Tell him from me, that *as long as he and I continue united* nothing is to be feared for the tranquillity of Europe."

[From the Boston Courier.]

Trouble in the Sandwich Islands.—A gentleman of this town has favoured us with the following extract of a letter from his correspondent at the Sandwich Islands, dated

Wha hoo, Sept. 8, 1824.

"Tamoree, late king of Atooi, died 26th last May, and the island having been formerly ceded to Rhio Rhio* was taken possession of by Krymakoo as regent. The Atooi chiefs were exceedingly dissatisfied with the cession of their island in the first instance, and were held in subjection only by their king being kept here as a hostage. This dissatisfaction was increased by an unpopular governor being set over them, and by other acts; and on Sunday the 8th of August, some of the Atooi people, with Geo. Tamarree† at their head, made an attack on the fort, with the intention of seizing the arms and ammunition.

The attack was ill planned, and was consequently unsuccessful. They were repulsed, and about twenty men and one or two chiefs left dead. Krymakoo, with Tamahamaha, the new governor, shut themselves up in the fort, and despatched their vessels for assistance.—Since this time the islands have been in a perfect turmoil. All business is at an end, except the war; the vessels have been all kept in requisition to carry troops, and the natives are all the time training and firing off their guns.—When Krymakoo had about 4000 or 4500 natives, and many chiefs, from the Windward Islands, he marched out of his fort and attacked the Atooi people in their intrenchments. The latter were beaten and retreated, leaving many dead. George retired to the mountains with only a few followers, and the troops of the governor set out to succour the island. Since then the war has become almost one of extermination, and has been prosecuted with Savage barbarity. The hills are covered with dead bodies, the lands laid waste, and the houses burned.—George is in the mountains, and is said to have 600 natives with him, but they must suffer for want of provisions; as the island is ruined, and will probably be obliged to submit in the course of a month."

* Rhio Rhio was king of Owyhee and other Windward Islands, and died in England last summer.

† George Tomarree was from the "*Cornwall School*," and sent out by the missionary society.

MARCH 26.

More Piracy.—The editor of the Baltimore Patriot has received a letter from a correspondent at the Havana, dated March 12, in which it is stated that "a Spanish schooner came in that day from windward and reported that he had boarded a large ship ashore on Point Yacous, near Matanzas—that her decks were covered with blood, and he supposed the crew had been murdered. What vessel she was, whether American or European, he could not tell, but that the ship was loaded with dry goods. We are inclined to believe she was run ashore and the people made their escape to the beach.

"We have to-day, a report that our minister is recalled from Spain; that our naval officers are ordered to duty, and that our ships of war are to be immediately equipped and ready for sea. At this news the leading Spaniards are much alarmed."

"*Havana, March* 9, 1825.—We have nothing new here from Mexico or Colombia. The Colombian sloop of war Bolivar, has captured the famous, well armed ship Tarantula, of Cadiz, (which loaded the year before last at New York with flour) mounting 16 or 18 heavy guns, with a crew of 120 picked men, having a cargo on board, it is said, of quicksilver, &c. worth nearly *half a million of dollars.*

"The Tarantula having struck upon a key, the prize master had to go into Key West to refit; where he, in going in, struck upon the bar, and would have been lost, had it not been for the aid of a wrecker. This wrecker claims a heavy salvage, which can only be satisfied by a sale of the cargo, and vessel, or so much of her cargo as will pay it. If this is done, I expect that the government of Cuba will prohibit all trade with that island (Key West) as it will certainly give great offence here, there being, it is said, more than seventy owners here of her cargo, and many of them the most influential merchants of Havana."
